

siges, at vor Margarine-lovgivning har været vel afpasset saavel efter disse Hovedformaalets Forfølgelse som efter Tidens og Udviklingens Krav. Det tør endogsaa siges, at ved Loven af 1. April 1885, ved den langt fuldkomnere Lov af 5. April 1888, ved Lovene af 1891 og 1897 indtog vi Førerstillingen paa Margarine-lovgivningens Omraade. Ved Loven om Tilsætning af Røbestof af 1905 fulgte vi det Eksempel, der var givet af andre Lande, nemlig Belgien, Tyskland og Østrig, og ved det her foreliggende Lovforslag forekommer det mig, at vi konsoliderer vor Stilling i første Linie paa Margarine-lovgivningens Omraade.

Jeg kan altsaa erkende, at det foreliggende Lovforslag i det hele er godt, og at det, som det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) udtalte, tager Hensyn til de forskellige Sider, men ligesom det ærede Medlem forekommer det ogsaa mig, at Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse dog giver Plads for nogle Ønsker, og jeg skal tillade mig at henpege paa nogle af disse. Jeg sigter i saa Henseende først til § 2. Der forekommer det mig ligesom det ærede Medlem, at adskiligt taler for at søge fjernet de Blandingsanstalter, som under Navn af Margarinefabrikker lave indført Margarine om til dansk. Der var i Folketinget stillet et dertil sigtende Ændringsforslag om at forbyde Margarinefabrikker at bruge andre Fabrikkers Produkter ved deres Produktion, og adskilligt synes mig, som sagt, at tale for at imødekomme det saaledes fra Margarinefabrikanterne fremførte Ønske.

Dernæst er der Bogføringsbestemmelserne i § 6, som ogsaa den ærede første Taler berørte. Det forekommer mig unægtelig, at disse Bestemmelser maa karakteriseres som rigoristiske, hvis de skulle forstaas saaledes, at Bogføringen omfatter al Margarine. Nu har jeg nok af Forhandlingerne nede i det andet Ting set, at den højtærede Landbrugsminister har erklæret, at Paragraffens Affattelse maa forstaas saaledes, at der kun er Tale om Bogføring for indført Margarines Vedkommende. Denne Fortolkning synes mig imidlertid ikke klart at fremgaa af Paragraffens Tekst, og jeg vil derfor tillade mig at henstille, om man ikke kunde klargøre det ved at tilføje Ordet „indført“ eller „udenlandsk“ i sidste Linie foran „Margarine“.

Saa have vi Farvebestemmelserne i § 8. Der hedder det, at der ikke maa anvendes en stærkere gul Farve end Nr. 9.

Det er jo imidlertid et almindeligt Ønske blandt Konsumenterne og dermed naturligt ogsaa blandt Margarinefabrikanterne, at man maatte gaa til Anvendelse af en noget stærkere Farve. Der er i saa Henseende fremsat Forslag om, at man skulde have Lov til at gaa op til Farvegrænsen Nr. 7. Nu siger ganske vist det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen), at det er af mindre Betydning, idet Forbrugerne jo selv kunne foretage denne Farvetilsætning. Det kunne de naturligvis, men det er jo betydelig lettere og derfor en mere praktisk Ordning, at Farvetilsætningen finder Sted i Fabrikkerne. Jeg skal vilig erkende, at saa længe Farvestyrken var et væsentligt Kriterium for, at man havde Margarine for sig, og den altsaa kunde betrygge mod Førfalskning, var det nødvendigt at opretholde strenge Farvebestemmelser, men efter at vi have faaet Loven om Tilsætning af Røbestof, have vi al ønskelig Adgang, forekommer det mig, til derigennem at konstatere, hvor vidt der er Tale om Førfalskning eller ej, og under disse Omstændigheder skulde jeg henstille, om man ikke paa det Punkt kunde imødekomme Margarinefabrikanterne enten ved at gaa op til Farvegrænsen Nr. 7, eller mulig ved at give Tilsætningen af Farve helt fri, saaledes at der slet ikke i Loven indsattes Bestemmelser i saa Henseende. Jeg maa maaske i denne Forbindelse pege paa, at det for vore Skibsprovianteringshandlere spiller en ingenlunde ringe Rolle, om man kan forhandle Margarine med stærkere Farve. Det er mig bekendt, at Skibsprovianteringshandlerne maa udgælde for den nuværende Lov under den Form, at Skibene hellere købe deres Margarine andet Steds, hvor de kunne faa den med den Farvetilsætning, de ønske, end her.

Der er dernæst Bestemmelserne i § 22, der forekomme mig at stille Indlandets Margarinefabrikanter ugunstigere end Udlandets, idet Overtrædelser med Hensyn til indført Margarine straffes under een Form, medens Overtrædelser med Hensyn til den danske Margarine straffes under en anden Form, hvortil hører, at Varerne ubetinget blive at konfiskere. At man ikke vil stille de indenlandske Fabrikanter gunstigere i Konkurrencen med Udlandet, faar jo være en Sag for sig. Men det forekommer mig urigtigt, at man stiller Indlandets Fabrikanter ugunstigere i Konkurrencen lige overfor Udlandet. Det er et lignende Forhold, det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) henpegede